

Çocuksu Hayallerim

— keskin2011 · 24 Aralık 2016

Kağıttan gemilerim vardı
Mavi denizlerde yüzüyordu hayallerimde
Dalgalarla boğuşuyor
Sığınacak bir liman arıyordu
Kara görünmüştü uzaklardan
Yolcuların hepsi güvertedeydi
Kimi el sallıyor kimi de ağlıyordu
Nasıl da heyecanlanmıştı kalbim
Yerinden çıkacak gibiydi

Gözlerimin önünde ki sis perdesi açıldı
Çıktım hayal dünyamdan
Gerçeklerle yüzleştim
Ben hala senin gittiğin yerdeyim
Yalnız ve bitkin
Herşey olduğu gibi duruyor
Değişen tek şey
Giderken yaralı yüreğimi de yanında götürdün
Gözlerin beni bırakır sandım
Yine yanıldım

Sana olan sevgim hala ilk günkü gibi
Yakomozların bende saklı gülüşleri
Okşardım her gece hayal denizinde
Söyle
Ne oldu da değiştin
Hangi göz nazar değdirdi bize
Hayal kırıklığında öldü özlemlerim
Cam kırıkları arasında parçalandı düşlerim
Yok oldu yüzümden gülüşlerim

Göz kapaklarıma hüzün yağmurları yağıyor
Artçı depremler yıktı son kaleyi de
Ayakta durmaya yok takatım
Hüzzam makamında ses verir

Ađıt olur dilimde türküler
Yaralı bir martı düşer ayaklarımın dibine
Kanadının biri kırık
O da sahipsiz benim gibi
Hiç bu kadar ayrı kalmamıştık seninle
Böylesine yalnız hissetmemiştim kendimi ...

Refik

24 . 12 . 2016

İstanbul